

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 17 februari 1999 door de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "inzake een subsidieregeling voor het stimuleren van maatregelen ter vermindering van de uitstoot van broeikasgassen in het kader van het klimaatverdrag van Rio", heeft op 29 juni 1999 het volgende advies gegeven :

Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de Vlaamse regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe de voorwaarden te bepalen waaronder subsidies kunnen verleend worden voor projecten waarbij bedrijven of instellingen, met een exploitatiezetel op het Vlaamse grondgebied, investeren in een gastland, met het oog op de vermindering van de uitstoot van broeikasgassen of de fixatie van broeikasgassen in reservoirs en materialen.

RECHTSGROND

1. Uit het eerste lid van de aanhef blijkt dat de stellers van het ontwerp een rechtsgrond zoeken in het raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, ondertekend in New York op 9 mei 1992 en goedgekeurd bij o.m. het decreet van 19 april 1995.

.../...

Een verdrag kan op zichzelf echter geen rechtsgrond bieden voor het nemen van uitvoeringsmaatregelen in de interne rechtsorde. Evenmin kan het decreet houdende instemming met een verdrag op zichzelf de rechtsgrond bieden voor het nemen van zodanige uitvoeringsmaatregelen (1).

Noch het raamverdrag inzake klimaatverandering, noch het decreet van 19 april 1995 kunnen dus een rechtsgrond bieden voor het ontworpen besluit.

2. Artikel 12, derde lid, van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, bepaalt dat "bij ontstentenis van een organieke wet, (...) er voor elke toelage in de algemene uitgavenbegroting een speciale bepaling (moet) zijn die de aard van de toelage preciseert; die toelagen kunnen worden toegekend onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning (lees in casu : door de gewestregering) (2)".

Die bepaling van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, gecombineerd met een "speciale bepaling" van de algemene uitgavenbegroting "die de aard van de

(1) Jean MASQUELIN, *Le droit des traités dans l'ordre juridique et dans la pratique diplomatique belges*, Bruylant, Brussel, 1980, 494-518.

(2) Krachtens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten zijn de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit van overeenkomstige toepassing op de gewesten.

toelage preciseert", zou derhalve de vereiste rechtsgrond kunnen bieden voor de ontworpen subsidieregeling.

Uit de bij de adviesaanvraag gevoegde nota aan de leden van de Vlaamse regering blijkt dat de stellers van het ontwerp ervan uitgaan dat de uitgaven verbonden met de in het ontwerp bedoelde subsidies voor 1999 aangerekend kunnen worden op een begrotingspost 51.06 ("subsidies voor initiatieven die het internationale, federale en regionale energieverbruik ondersteunen") van de afdeling ANRE.

Artikel 14 van het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999 bevat inderdaad een bepaling naar luid waarvan, binnen de perken van de betrokken basisallocatie, subsidies toegekend kunnen worden, o.m. "voor initiatieven die het internationale, federale en regionale energiebeleid ondersteunen" (organisatieafdeling 51, programma 50, basisallocatie 50.01). Uit de tabel gevoegd bij de begroting blijkt dat, binnen het programma "Natuurlijke rijkdommen en energie", voor de bedoelde subsidies bedragen van 5,3 miljoen frank (gesplitst vastleggingskrediet) en 5,3 miljoen frank (gesplitst ordonnanceringskrediet) zijn ingeschreven (1). De bedoelde basisallocatie houdt echter geen specifieke omschrijving in van de aard van de subsidies

(1) Zie het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999, tekst aangenomen door de Commissie voor Financiën en Begroting, Parl. St., Vl. Parl., 1998-99, nr. 15-14, deel 2, blz. 33 en 164.

Uit de vermelding in de tabel blijkt dat de basisallocatie 50.01 overeenstemt met de vroegere basisallocatie 51.06 ("ex BA 51.06").

die in het voor advies voorgelegde ontwerp worden bedoeld. Aldus kan de desbetreffende bepaling niet geacht worden een "speciale bepaling" te zijn, die (voor het jaar 1999) in aanmerking zou kunnen komen als rechtsgrond voor het ontwerp.

3. De conclusie uit het geen voorafgaat is dat het voorliggende ontwerp elke rechtsgrond ontbeert.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. P. DE SOMERE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER